

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Václava Trajera, v právní věci **žalobce: L. K.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem se sídlem Náchodská 760/67, 193 00 Praha 9, proti **žalovanému: Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru dopravy a majetku**, se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Určuje se**, že zásah žalovaného Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru dopravy a majetku, spočívající v tom, že bezodkladně nepostoupil podnět žalobce k přezkumnému řízení ve věci rozhodnutí o přestupku vydaného v blokovém řízení, které představuje pokutový blok ze dne 17.12.2014, série „X“, č. „X“, **byl nezákonný**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů za řízení o žalobě ve výši 14.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobci **se vrací** přeplatek zaplaceného soudního poplatku v částce 1.000,- Kč, jenž mu bude z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem vrácen do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal, aby soud vydal tento rozsudek: „*Zásah Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru dopravy a majetku, spočívající v tom, že včas nepostoupil podnět k přezkumnému řízení ve věci rozhodnutí o přestupku vydaného v blokovém řízení, které představuje pokutový blok série „X“, č. „X“, ze dne 17.12.2014, podle § 12 správního řádu, ačkoliv nebyl věcně a místně příslušný k jeho projednání, byl nezákonný.*“

Žalobce v žalobě ve znění jejího doplnění uvedl, že ve správním řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů učinil u žalovaného prostřednictvím svého tehdejšího zástupce pro správní řízení podnět k přezkumnému řízení datovaný dne 24.9.2015, kterým poukazoval na skutečnost, že rozhodnutí o přestupku představované pokutovým blokem ze dne 17.12.2014, série „X“, č. „X“, vydaným Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, Územním odborem Teplice, Dopravním inspektorátem, předcházela nezákonný proces. Přestože však žalovaný k vyřízení uvedeného podnětu sám nebyl příslušný, nepostoupil jej podle ust. § 12 ve spojení s ust. § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), k vyřízení místně a věcně příslušnému správnímu orgánu. Jak se následně žalobce dozvěděl z neformálního přípisu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, Dopravního inspektorátu, věc byla příslušnému správnímu orgánu postoupena až dne 25.4.2016, kdy však již marně uplynuly lhůty pro zahájení přezkumného řízení stanovené v ust. § 85 odst. 5 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“), ve spojení s ust. § 96 a násl. správního řádu. Věcně a místně příslušný orgán se tak podnětem žalobce ani reálně nezabýval.

Shora vymezeným jednáním žalovaného došlo dle žalobce k nezákonnému zásahu spočívajícímu ve zkrácení jeho práva domáhat se zákonnými prostředky přezkoumání postupu správního orgánu a současně i legitimního očekávání a právní jistoty, že v případě včasného podání podnětu k přezkumnému řízení bude přinejmenším ve smyslu ust. § 94 odst. 1 správního řádu vyrozuměn o důvodech nezahájení přezkumného řízení, pokud správní orgán sám neshledá argumenty žalobce týkající se nezákonného postupu v řízení o pokutovém bloku relevantními. Tím se žalovaný dopustil libovůle, vyloučení prvku autokontroly a zákonnosti rozhodování veřejné správy.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce svůj podnět na zahájení přezkumného řízení ze dne 24.9.2015 podal u věcně i místně nepřislušného orgánu, ačkoliv byl zastoupen advokátem. Nevysvětlil přitom, z jakého důvodu tak učinil. Pokud by právně zastoupen nebyl, bylo by možné přijmout, že jeho jednání bylo způsobeno toliko neznalostí, avšak u kvalifikovaného zástupce jeho vysvětlení ob stojí jen stěží. Advokát tak ve vztahu k žalobci porušil své primární povinnosti vyplývající ze zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, a právě jeho přičiněním časová prodleva i komplikace v rámci projednávání podnětu vznikly. Na tomto místě by tedy bylo třeba se zamyslet nad případným spoluzaviněním a odpovědností advokáta.

Dle žalovaného je ovšem otázkou, zda procesním postupem, který žalobce napadá, mohla být vůbec omezena jeho práva. Žalobce teprve v podnětu k přezkumnému řízení zpochybnil spáchání přestupku a obvinil policisty, že svou pomalou jízdou vyvolali a udržovali nezákonný stav, který byl nucen odvrátit jejich předjetím, za což mu byla následně uložena pokuta za překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Věc byla řádně projednána v blokovém řízení, a nadále proto platí právní stav založený pokutovým blokem. Vzhledem k tomu, že žalobce ke svému podnětu nepřiložil žádné relevantní důkazy osvědčující jeho vyvinění z přestupkové odpovědnosti, nemohl by i v případě, kdy by o zahájení přezkumného řízení rozhodoval procesně příslušný správní orgán, učiněn jiný závěr než o nevyhovění podnětu. Přitom platí, že za takové situace by již příslušný správní orgán nemusel ani činit žádný procesní úkon, toliko tuto skutečnost sdělit žalobci do 30 dnů.

Z uvedeného dle žalovaného plyne, že práva žalobce, o nichž se zmiňuje v žalobě, nebyla porušena a jeho legitimní očekávání nemá žádnou oporu v právních předpisech. Žalobce nemohl očekávat, že mu bude v přezkumném řízení vyhověno a uložení pokutového bloku posouzeno jako nezákonné. O zkrácení jeho práv by tudíž bylo možné uvažovat jediné tehdy, kdyby skutečně nějaké pochybnosti o souladu pokutového bloku s právními předpisy vznikly. Sám žalobce se však mohl již v prvopočátku domáhat nápravy řádným oprávněným prostředkem a s úkonem policistů nesouhlasit odmítnutím řešení přestupku v blokovém řízení, což ale neučinil. Vzhledem k tomu žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že se žalovaný snaží toliko zprostit své odpovědnosti za nezákonný zásah. Je mu přitom nepochybně známo, že důvodem zaslání podnětu k přezkumnému řízení spolu s žádostí o jeho postoupení věcně a místně příslušnému orgánu byla skutečnost, že pověřená úřední osoba požadovala doložení originálu plné moci k zastoupení žalobce do spisu o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Zástupce žalobce pro správní řízení v žádném případě nepostupoval nedbale, ani v rozporu se zákonem o advokacii, ale způsobem, jenž se mu jevil v dané chvíli jako efektivní a účelný. Žalobce navíc nenapadá postup žalovaného z malicherných důvodů, že by podnět k přezkumnému řízení nepostoupil jen v řádu několika dní, ale proto, že tak učinil teprve po několika měsících, kdy mu to navíc nařídil jemu nadřízený správní orgán. Svým postupem tak žalovaný způsobil uplynutí subjektivní i objektivní lhůty podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu a zasáhl do žalobcových práv i jeho legitimního očekávání, že správní orgán bude postupovat podle práva. Žalovaný navíc předjímá výsledek podnětu k přezkumnému řízení, ačkoliv sám nebyl oprávněn tuto otázku hodnotit a ačkoliv měl v této souvislosti zejména postupovat podle ust. § 8 ve spojení s ust. § 12 správního řádu a podání bezodkladně postoupit věcně i místně příslušnému orgánu. Jakoukoliv jinou argumentaci lze považovat za zcela bezpředmětnou, neboť je zcela nepochybné, že k nezákonnému zásahu ze strany žalovaného došlo.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Předmětnou žalobu soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s.ř.s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s.ř.s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Žalovaným je podle ust. § 83 s.ř.s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl. Podle ust. § 87 odst. 1 s.ř.s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda byl zásah nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle ust. § 87 odst. 2 s.ř.s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu soud dospěl k rozhodnutí, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Oznámením žalovaného ze dne 14.8.2015, č.j. MM/ODM/RŘ/47615/2015/ZUP-9, bylo žalobci ve smyslu ust. § 123c

odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), sděleno, že ke dni 3.7.2015 dosáhl celkového počtu 12 bodů v registru řidičů, v důsledku čehož byl současně vyzván, aby odevzdal řidičský průkaz. Proti záznamu bodů podal žalobce dne 21.8.2015 námitky, čímž došlo k zahájení námitkového řízení.

V rámci řízení o námitkách si žalovaný od příslušných správních orgánů vyžádal jednotlivé pokutové bloky, mimo jiné i blok ze dne 17.12.2014, série „X“, č. „X“, vystavený Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, Územním odborem Teplice, Dopravním inspektorátem, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit dne 17.12.2014 na silnici I/13 u obce Tuchlov, směr Teplice, překročením nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o více než 10 km/hod. a méně než 30 km/hod., čímž porušil ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu.

Dne 28.9.2015 zaslal žalobce prostřednictvím svého zástupce pro správní řízení žalovanému vyjádření, v němž zpochybnil způsobilost jednotlivých pokutových bloků pro záznam bodů, a v této souvislosti jej rovněž požádal, aby v příloze připojené podněty k zahájení přezkumných řízení týkajících se těchto bloků postoupil věcně příslušným správním orgánům spolu s kopií plné moci, jejímž originálem žalovaný disponuje.

Na tuto žádost reagoval žalovaný výzvou ze dne 1.10.2015, č.j. MM/ODM/RŘ/47615/2015/ZuP-24, ev.č. 137824/2015, kterou žalobce podle ust. § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu vyzval k: „*podání přezkumných řízení příslušným správním orgánům*“ a doložení, že uvedený procesní úkon učinil. Protože však žalobce v tomto smyslu zůstal nečinným, vydal žalovaný dne 22.10.2015 rozhodnutí č.j. MM/ODM/RŘ/47615/2015/ZuP-25, ev.č. 148884/2015, kterým námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů jako nedůvodné zamítl. Uvedené rozhodnutí napadl žalobce v zákonné lhůtě odvoláním.

Dne 14.11.2015 žalobce opětovně vyzval žalovaného, aby postoupil jeho podněty k zahájení přezkumných řízení místně a věcně příslušným správním orgánům, přičemž jej upozornil na hrozící uplynutí lhůt. Tutéž výzvu pak zopakoval i v podání ze dne 16.11.2015.

Rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 16.3.2016, č.j. 5387/DS/2015, JID: 43699/2016/KUUK/Zvo, bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno pro vady řízení a žalovaný byl vyzván, aby podněty žalobce k zahájení přezkumných řízení postoupil místně a věcně příslušným správním orgánům.

Tuto povinnost splnil žalovaný ve vztahu k žalobcem v žalobním návrhu specifikovanému pokutovému bloku ze dne 17.12.2014, série „X“, č. „X“, usnesením ze dne 21.4.2016, č.j. MM/SPO/RŘ/47615/2015/ZuP-33, ev.č. 69961/2015, kterým podnět k přezkumnému řízení postoupil k vyřízení Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Ústeckého kraje, Územnímu odboru Teplice, Dopravnímu inspektorátu. Jmenovaný policejní útvar však žalovanému dne 5.5.2016 sdělil, že přezkumné řízení již nelze zahájit z důvodu uplynutí lhůty 6 měsíců ode dne nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí ve smyslu ust. § 85 odst. 5 přestupkového zákona.

V dané věci se soud zabýval posouzením, zda byl žalobce v důsledku nepostoupení podnětů k zahájení přezkumných řízení ze strany žalovaného zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu. Na uvedený případ dopadají mimo jiné následující ustanovení správního řádu:

Dle ust. § 12 věty první správního řádu platí, že dojde-li podání správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil.

Podle ust. § 42 věty první a druhé správního řádu je správní orgán povinen přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu.

Dle ust. § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu platí, že jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, může správní orgán vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí.

Dle ust. § 94 odst. 1 věty první a třetí správního řádu přezkouvávají správní orgány v přezkumném řízení z moci úřední pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

Dle ust. § 95 odst. 1, 2 správního řádu zahájí přezkumné řízení z moci úřední správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Jestliže podnět k přezkumnému řízení dal účastník, může přezkumné řízení provést správní orgán, který přezkouvávané rozhodnutí vydal, pokud plně vyhoví účastníkovi, který podnět uplatnil, a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému jinému účastníkovi, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas. Jinak předá věc k provedení přezkumného řízení nadřízenému správnímu orgánu.

Soud úvodem konstatuje, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je určena k ochraně jednotlivců proti aktům či úkonům veřejné správy, které jsou způsobilé zasáhnout sféru práv a povinností těchto osob a současně nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí se nutně jednat o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Zásahem tak může být např. i nezákonná nečinnost spočívající v nevykonání určitého úkonu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010, č.j. 7 Aps 3/2008-98, dostupné na www.nssoud.cz)

V návaznosti na uvedené je možno konstatovat, že zatímco v případě nečinnosti správního orgánu spočívající v povinnosti vydat rozhodnutí ve věci samé či osvědčení se lze ochrany proti takové nečinnosti správního orgánu domáhat prostřednictvím nečinnostní žaloby dle ust. § 79 odst. 1 s.ř.s., v případě, kdy se ze strany správního orgánu jedná o nezákonný zásah ve formě nezákonné nečinnosti, která spočívá v jiném nekonání, tj. v neučinění nějakého jiného úkonu, je třeba se soudní ochrany domáhat prostřednictvím

zásahové žaloby ve smyslu ust. § 82 s.ř.s. Za takové skutkové situace je pak užití nečinnostní žaloby zcela vyloučeno.

V nyní posuzované věci se žalobce domáhá vyslovení nezákonnosti zásahu spočívajícího v nečinnosti žalovaného, kdy jmenovaný bezodkladně nepostoupil podněty žalobce k zahájení přezkumných řízení místně a věcně příslušným správním orgánům, v důsledku čehož došlo k marnému uplynutí lhůt pro možnost projednat věc v přezkumném řízení. Soud tak uzavírá, že s ohledem na to, že předmětem soudní ochrany má být neprovedení faktického úkonu správního orgánu (resp. jeho opožděného učinění), je na místě žalobu skutečně posuzovat podle ust. § 82 s.ř.s.

Jak vyplývá z citovaného ust. § 95 odst. 1 a 2 správního řádu, orgánem příslušným k případnému zahájení, vedení a rozhodnutí ve věci přezkumného řízení je obecně správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který toto rozhodnutí vydal. Za situace, kdy ale podnět k přezkumnému řízení dal účastník, může řízení provést i přímo správní orgán, který ve věci rozhodoval původně, jestliže plně účastníkovi vyhoví a jestliže takovýmto postupem nemůže být způsobena újma jinému účastníku – jinak věc opětovně jako v případě řízení z moci úřední postoupí svému nadřízenému orgánu. V právě přezkoumávané věci vydala pokutový blok ze dne 17.12.2014, série „X“, č. „X“, Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, Dopravní inspektorát – tento orgán se tedy měl podnětem žalobce k zahájení přezkumného řízení zabývat v první řadě, potažmo jej v případě nevyhovění následně postoupit k rozhodnutí svému nadřízenému správnímu orgánu.

Žalobce však podnět k zahájení přezkumného řízení u výše zmíněného správního orgánu neučinil, když jej podal přímo u žalovaného, a to přestože si byl jeho nepřislušnosti pro rozhodování ve věci vědom. I za takovéto situace měl nicméně žalovaný (jak již správně konstatoval Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ve svém zrušujícím rozhodnutí ze dne 16.3.2016, č.j. 5387/DS/2015, JID: 43699/2016/KUUK/Zvo) postupovat v souladu s ust. § 12 správního řádu a podání bezodkladně postoupit věcně i místně příslušnému orgánu – zvláště, požádal-li jej o to i výslovně žalobce. Správní řád totiž žádá, aby v konkrétních věcech vždy jednaly a rozhodovaly k tomu zákonem povolané, tj. příslušné správní orgány.

Uvedená podmínka představuje pro účastníky správního řízení jistotu, že v jejich věci povede správní řízení a následně vydá rozhodnutí výhradně jen ten správní orgán, jenž je k tomu zmocněn ze zákona. V opačném případě může účastníkům svědčit právo domáhat se až zrušení takového rozhodnutí, opětovného projednání své věci a vydání rozhodnutí příslušným správním orgánem. Správní řád proto správním orgánům, které by nebyly příslušné k projednání a rozhodnutí ve věci iniciované podáním účastníků, přímo ukládá, aby je bezodkladně postoupily tam, kde je o nich možné s ohledem na věcnou i místní příslušnost rozhodnout, a současně aby o tomto svém opatření uvědomily toho, kdo podání u nepřislušného správního orgánu učinil. Takto ale v daném případě žalovaný nepostupoval, když žalobci namísto tohoto zaslal výzvu ze dne 1.10.2015, č.j. MM/ODM/RŘ/47615/2015/ZuP-24, ev.č. 137824/2015, v níž mu ve smyslu ust. § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu uložil, aby podal žádosti o zahájení těchto řízení u příslušných orgánů sám.

Soud nicméně konstatuje, že ust. § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu nelze na daný procesní postup aplikovat. Předně je třeba uvést, že citované písm. b) důsledně upravuje oprávnění správního orgánu vyzvat účastníka toliko k podání žádosti (ust. § 44 an. správního

řádu), nikoliv ale podnětu k zahájení řízení (ust. § 42 správního řádu). Žalovaný tak nemohl uvedeným způsobem postupovat, když ust. § 94 správního řádu výslovně konstatuje, že podnět k zahájení přezkumného řízení není možné za návrh na zahájení řízení, tj. žádost, považovat. Ještě závažnějšího pochybení se žalovaný pak dopustil ignorováním faktu, že žalobce již uvedené podněty učinil – přiložil je totiž ke svému vyjádření ze dne 28.9.2015, kde současně žalovaného požádal, aby je postoupil příslušným správním orgánům. Za této situace opět nebyl důvod jej dále vyzývat k iniciaci řízení, v nichž by byla řešena předběžná otázka významná pro námitkové řízení. Skutečnost, že žalobce měl podněty k přezkumným řízením již od počátku zaslat příslušným orgánům policie, a nikoliv žalovanému, je v kontextu věci podružná, neboť je to především správní orgán, kdo je zodpovědný za svůj zákonný postup. Své povinnosti přitom nemůže bez dalšího přenášet na účastníka (bez ohledu na to, zda je zastoupen právním zástupcem, či nikoliv) a následně zůstat nečinným, pokud účastník jedná v omylu o některém procesním aspektu či v konkrétním záměru.

Žalovaný měl podněty žalobce k zahájení přezkumných řízení postoupit příslušným orgánům policie, neboť jemu samotnému nesvědčilo oprávnění je vyhodnotit. Uvedenou povinnost mu ukládá i ust. § 42 správního řádu, jež mimo jiné stanoví, že v případě, kdy o to ten, kdo podnět podal, požádá, musí být správním orgánem vyrozuměn o postoupení podnětu příslušnému správnímu orgánu. Z uvedeného lze dovodit, že i s podnětem podaným věcně či místně nepříslušnému orgánu je nutno naložit tak, že dojde k jeho postoupení dle ust. § 12 správního řádu (včetně případného následného informování podatele, což ale není v dané věci podstatné).

Žalovaný však svou povinnost postoupit podněty žalobce nesplnil a namísto toho bez dalšího vydal rozhodnutí ze dne 22.10.2015, č.j. MM/ODM/RŘ/47615/2015/ZuP-25, ev.č. 148884/2015, jímž námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů zamítl jako nedůvodné. Nekonal dokonce ani poté, kdy byl k postoupení podnětů vyzván žalobcem znovu v přípisu ze dne 14.11.2015 a dne 16.11.2015, v nichž byl rovněž upozorněn na blížící se uplynutí subjektivní i objektivní lhůty pro zahájení přezkumných řízení. Své povinnosti dostal dodatečně až v důsledku závazného právního názoru uvedeného ve zrušujícím rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 16.3.2016, č.j. 5387/DS/2015, JID: 43699/2016/KUUK/Zvo, v té době však již pro zmiňované uplynutí zákonných lhůt nebylo možné přezkumné řízení ve vztahu ke shora vymezenému pokutovému bloku zahájit.

Nepostoupením věci bezodkladně po podání podnětů tak došlo ze strany žalovaného ke zkrácení práv žalobce iniciovat přezkumné řízení, jakožto dozorčí prostředek sloužící k nápravě nezákonných rozhodnutí, u příslušných orgánů policie (srov. rozsudek NSS ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 285/2016-86, www.nssoud.cz). Ty, pakliže by jim podněty došly včas, by musely minimálně z věcné stránky přezkoumávat oprávněnost důvodů svědčících pro zahájení přezkumného řízení, avšak pro uvedené zásadní pochybení žalovaného jim nezbylo než konstatovat, že ani k případnému důvodnému zahájení řízení již nejsou splněny podmínky stanovené zákonem týkající se subjektivní a objektivní lhůty pro toto řízení. Právě v tom lze spatřovat nezákonný zásah žalovaného, neboť žalobci svědčilo minimálně právo, aby se jeho podnětem zabýval kompetentní orgán státní správy (a to bez ohledu na míru potenciálního úspěchu). Možnost ochrany svých práv všemi dostupnými zákonnými prostředky tak byla žalobci pro včasné nepostoupení jeho podnětů žalovaným odňata, a soudu proto nezbylo než žalobě výrokem ad I. rozsudku vyhovět, neboť svým postupem, resp. nečinností, žalovaný nezákonně zasáhl do jeho práv.

Žalobce měl ve věci úspěch, a soud proto žalovanému ve výroku ad II. uložil zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 14.342,- Kč. Tato částka se sestává z částky 2.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek; dále z částky 9.300,- Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce žalobce, Mgr. Kamila Fotra, po 3.100,- Kč dle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb [převzetí a příprava zastoupení – ust. § 11 odst. 1 písm. a), sepis žaloby – ust. § 11 odst. 1 písm. d), sepis repliky k vyjádření žalovaného – ust. § 11 odst. 1 písm. d)], dále z částky 900,- Kč za 3 s tím související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 1, 3 citované vyhlášky, a z částky 2.142,- Kč odpovídající 21% DPH, kterou je advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány, mimo soudního poplatku.

Výrok ad III. je odůvodněn tím, že žalobce na soudním poplatku uhradil celkem 3.000,- Kč. Dle Položky 18 odst. 2 písm. d) Sazebníku poplatků činí nicméně soudní poplatek v případě žalob na ochranu před nezákonným zásahem toliko 2.000,- Kč, a soud proto podle ust. § 10 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl o vrácení přeplatku ve výši 1.000,- Kč žalobci, jenž mu bude z účtu krajského soudu vrácen ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem 13. června 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová